

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss jako nezákonné.

č. 3099.

**Policejní řízení trestní. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. Jest zmatkem, neodstraní-li II. stolice nesrozumitelnost a nejasnost polic. trest. nálezu první stolice, spočívající v tom, že z něho není patrné, zda několik osob oním nálezem odsouzených k pokutě, je k této pokutě odsouzeno společně, a jakým způsobem má pokuta býti mezi ně rozdělena, anebo zda se k pokutě odsuzuje každý zvlášť. — II. Ke zmatku tomu přihlíží nss z moci úřední.**

(Nález ze dne 11. ledna 1924 č. 254).

Prejudikatura: Boh. 1974 adm.

Věc: Eugen K. v H. proti županskému úřadu ve Vel. Sevljuši o nesplnění soupisové povinnosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: K návrhu stpú-u z 8. listopadu 1920, aby dědicové Ludvíka K. v H. byli potrestáni pro zanedbání soupisové povinnosti dle § 5 nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. zavedl služnovský úřad v H. trestní řízení a uznal nálezem z 8. prosince 1920 Belu K., Margitu K., Hajnala K. a Mikuláše K. vinnými přestupku § 3 nař. č. 61/1920 a odsoudil je ku pokutě 1000 K, v případě, že by pokuta byla nedobytná, k trestu vězení 50 dnů.

Odvolání župní úřad ve V. S. nař. rozhodnutím vyhověl potud, že supletorní trest vězení 50 dní snížil na 10 dní, jinak však rozsudek v plném znění potvrdil. . . .

O stížnosti uvážil nss takto:

V daném případě obsahuje rozsudek I. stolice výrok o tom, že Bela, Hajnal a Mikuláš K. a Margita K. uznávají se vinnými tímž trestným činem; ohledně trestu uvádí pak rozsudek I. stolice, že se trestají peněžitou pokutou 1000 K, v případě, že by pokuta byla nedobytná, vězením 50 dnů.

Ze znění tohoto nálezu není patrné, zdali policejní trestní soudce I. stolice mínil uvedeným trestem postihnouti každého ze jmenovaných dědiců Ludvíka K. aneb zda chtěl jim uložiti pokutu společně, při čemž by však opětne nebylo z rozsudku zřejmo, jakým způsobem mají odsouzení pokutu tu nésti a mimo to, jak by bylo vykonati trest vězení uložený pro případ nedobytnosti pokuty.

Podle § 156 uh. polic. tr. řádu vydaného nař. býv. uh. min. vnitra a min. sprav. č. 65.000 ex 1909, podle něhož bylo se žal. úřadu řídití, musí dispositivní část trestajícího rozsudku mimo jiné obsahovati přesné označení obviněné osoby, druh a výměru uloženého jí trestu a vedlejšího trestu, jakož i opatření ohledně doby trestu vězení, ve který se trest peněžitý pokuty přemění v případě, že by pokuta peněžitá byla nedobytná (§ 156, odst. 2 a 3 bod c) a d).

Podle předpisu § 204, odst. 2 č. 1 cit. uher. pol. trest. řádu, shledá-li odvolací úřad přezkoumávaje rozhodnutí první stolice, že se v konkrétním případě vyskytuje důvod uvedený v bodě 6 §u 178 tohoto řádu, že totiž dispositivní část rozsudku je nesrozumitelná, jest povinen hleděti k tomu z moci úřední a rozhodnutí takové anulovati nebo změnit.

Když tedy žal. úřad vzdor těmto ustanovením pol. trest. řádu prve zmíněnou neúplnost a nesrozumitelnost trest. nálezu první stolice neodstranil, jest i nař. rozhodnutí ve svém výroku o trestu neúplné a nesrozumitelné, neboť není v něm určitého výroku o trestu pro každého z obviněných. Tato nesrozumitelnost dispositivní části trestajícího rozsudku zakládá však naprostou jeho zmatečnost, k níž nss-u jest přihlížeti.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss jako nezákonné.

### Č. 3100.

#### **Valutární opatření: O výměně polských marek podle opatř. Stál. výb. č. 583/1920.**

(Nález ze dne 12. ledna 1924 č. 20.440/23).

**V ě c:** Gustav. R. v Českém Těšíně proti berní správě v Českém Těšíně o výměnu bankovek.

**V ý r o k:** S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

**D ů v o d y:** Podáním z 25. listopadu 1920 zažádal st-l u žal. úřadu o poskytnutí výhody při výměně bankovek po rozumu opatř. Stál. výb. z 8. října 1920 č. 583 Sb. a to pro pohledávku 48.727·64 Mp proti městské obci P. Těšínu, z kteréžto částky obdržel dne 6. listopadu 1920 20.000 Mp, zbytek pak získal po 23. listopadu 1920 jako doplatek na pohledávku 82.727·64 Mp za hrobky postavené pro onu obec. Vykázal, že se narodil v Těšíně, že tam byl příslušný, a že bydlí v Č. Těšíně od roku 1891. Teprve v dubnu 1920 zařídil se pro sebe a utrpěl by nenahraditelnou škodu, kdyby mu nebyla povolena výměra v poměru 1 : 1, případně 1 : 2 neb alespoň 1 : 3. Jedná prý se kromobyčejný případ podle § 11 cit. opatř. Stál. výb., totiž o zmírnění prokázaných příkrostití způsobených jedině rozdělením Těšína. V nedostatku vlastního kapitálu musil prý se omeziti na úvěr.

Podle protokolu z 21. ledna 1921 dodal pak, že mu bylo již vyměřeno 4410 Mp v poměru 1:1 a 48.000 Mp v poměru 3:1. Ježto však byl nucen po 10. srpnu 1920 platiti dělníkům v čsl. penězích, musil si oněch 48.000 pol. marek vypůjčiti, maje sám pouze onu pohledávku proti městské obci Pol. Těšínu. Poněvadž však byl nucen splatiti tento obnos 48.000 Mp rovněž v čsl. penězích a to v poměru 2½:1, utrpěl ztrátu přes 3000 K. Žádá proto, aby mu výměna byla povolena v poměru § 1 lit. a) a b).

Výměrem z 9. února 1921 povolil mu žal. úřad výměnu 48.000 Mp a to 10.000 v poměru 1 : 1, zbytek 38.000 v poměru 3 : 1.